

Dosar nr. /30/2024

R O M Â N I A
TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 09.10.2024

Instanța constituită din:

Președinte:

Grefier:

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul în contradictoriu cu pârâții....., având ca obiect, *litigiu privind funcționarii publici*

La apelul nominal făcut în ședința publică – se constată lipsa părților.

Procedura de citare este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care, se constată că la data de 08.10.2024, atât reclamantul cât și pârâții au depus un punct de vedere față de prevederile OUG nr.62/2024, apreciind că nu se impune sesizarea Înaltei Curți.

Instanța rămâne în pronunțare pe sesizarea ÎCCJ : Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 din Legea-cadru nr. 153/2017, în ipoteza stabilirii salariilor de bază pentru funcțiile prevăzute în Aparatul de specialitate al Primarului prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare prevăzuți în hotărârea de consiliu local cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, se aplică plafonarea salariului minim brut pe țară garantat în plată prevăzută de O.U.G. nr. 226/2020, O.U.G. nr. 130/2021, respectiv Legea nr.103/2023”.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Instanța reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024: „*Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, instanța apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, sunt diferite de cele prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă.

Astfel, instanța apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea împartivă de formulare a textului: *„completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”*

Instanța apreciază că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 Cod procedură civilă, întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

În fine, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunile de drept care fac obiectul prezentei cauze.

II. Expunerea succintă a cauzei:

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată la data de 12.02.2024 pe rolul Tribunalului Timiș, reclamantaa chemat în judecată pârâții....., pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

1. obligarea pârâților să emită o dispoziție prin care să stabilească salariul lunar al reclamantei la coeficientul de 4,48, stabilit prin HCL nr. 194 din 18 decembrie 2018, pentru funcția publică de secretar general, care să se înmulțească cu salariul minim brut pe țară garantat în plată pentru fiecare an, în următorul cuantum:

- pentru anul 2021 salariul lunar în cuantum de 10.304 lei
- pentru anul 2022 salariul lunar în cuantum de 11.424 lei
- pentru perioada ianuarie - septembrie 2023 salariul lunar în cuantum de 13.440 lei
- pentru perioada octombrie - decembrie 2023 salariul lunar în cuantum de 14.784 lei

2. obligarea pârâților să îi plătească reclamantei despăgubiri egale cu diferențele dintre drepturile salariale stabilite prin primul capătul de cerere, și cele acordate efectiv începând cu luna ianuarie 2021 până la data executării sentinței, actualizate, plus dobânda legală penalizatoare.

A arătat că ocupă funcția publică de secretar general în cadrul aparatului de specialitate al pârâtului, având un salariu de bază stabilit prin Hotărârea Consiliului Local nr. 194/2018. Potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, salariile lunare ale personalului din aparatul de specialitate al pârâtului se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, respectând nomenclatorul funcțiilor și ierarhia funcțiilor prevăzute în anexele legii.

Deși conform HCL nr. 194/2018 s-a aprobat un salariu de bază și un coeficient de ierarhizare de 4,48 pentru funcția de secretar, acesta nu a fost actualizat în conformitate cu modificările salariului minim pe economie. Începând cu anul 2021, salariul de bază minim brut

pe țară a crescut la 2.300 lei, iar apoi la 2.550 lei în 2022 și la 3.000 lei în prima parte a anului 2023, respectiv la 3.300 lei în ultima parte a aceluiași an.

Prin întâmpinare, pârâții au argumentat că salariile lunare ale personalului din sectorul bugetar sunt stabilite conform Legii nr. 153/2017, care definește salariul de bază ca suma corespunzătoare funcției, gradului și vechimii în specialitate. Aceste salarii sunt stabilite prin hotărâre a consiliului local sau județean, respectând limitările legale privind indemnizațiile lunare ale funcțiilor de demnitate publică și procentul de 30% din suma salariilor de bază pentru sporuri.

De asemenea, au invocat Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 226/2020 și nr. 130/2021, care mențin salariile de bază la nivelul anului 2020 pentru anii următori.

Au arătat că nu împărtășesc opinia în sensul obligării la stabilirea drepturilor salariale lunare ale personalului bugetar prin înmulțirea coeficienților cu salariul minim brut pe țară garantat în plată, invocând prevederile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 153/2017.

În concluzie, pârâții au susținut că modul de calcul al salariilor este în conformitate cu legea și solicită respingerea acțiunii reclamantei, menținând salariul de bază la nivelul anului 2020.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemelor de drept:

Pârțile nu au prezentat un punct de vedere, însă din cererea și întâmpinarea formulată rezultă o divergență asupra interpretării normelor din Legea nr. 153/2017.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

Instanța are în vedere dispozițiile art. 11 din Legea nr. 153/2017 în conformitate cu care:

(1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale "Administrație" din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

(3) Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25.

(4) Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli

De asemenea, conform art. 12 alin. (2) din Legea nr. 153/2017 (2) *Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I - VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.*

Conform art. 38 alin. (3) lit. f din Legea nr. 153/2017 *Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: f) indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică prevăzute în anexa nr. IX se stabilesc pe baza coeficienților și a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;*

Potrivit art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 226/2020 (1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) și (4¹) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2020 în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Conform art. 1 alin. (4⁴) din O.U.G. nr. 130/2021 Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (4¹), începând cu data de 1 noiembrie 2022, cuantumul brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit potrivit legii pentru anul 2021.

Potrivit art. (4⁴) din Legea nr. 103/2023 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (4¹), începând cu data de 1 noiembrie 2022, cuantumul brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit potrivit legii pentru anul 2021."

Din analiza dispozițiilor art. 11 alin. 2-4 din Legea-cadru nr. 153/2017 Tribunalul reține că acestea nu prevăd o salarizare a acestor funcționari publici conform dispozițiilor din anexele la această lege, stabilind numai o limită maximă – respectiv nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar. Astfel dispozițiile art. 11 alin. (2) din lege fac trimitere exclusivă la nomenclatorul din anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV din Legea-cadru nr. 153/2017, astfel încât nu se poate reține că funcționarilor publici din primării li se aplică dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 153/2017.

Din coroborarea prevederilor art. 13 alin.1 din Legea nr.153/2017 cu cele de la punctul nr. C.25 din Anexa IX la lege rezultă că indemnizația lunară pentru funcția de viceprimar pentru un oraș cu o populație de sub 10.000, precum în speță, se determină prin înmulțirea coeficientului de 4,5 cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare. În ceea ce privește dispozițiile O.U.G. nr. 226/2020 și ale O.U.G. nr. 130/2021 acestea se referă la anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017 și nu la funcționarii publici din primării.

Efectul aplicării plafonării indemnizațiilor lunare pentru funcțiile de demnitate publică din cadrul organelor autorității publice locale și al salarizării funcționarilor publici din primării prin înmulțirea unor coeficienți de ierarhizare cu salariul minim garantat în plată pentru care nu operează o plafonare este egalizarea sau, teoretic, chiar depășirea indemnizației viceprimarului.

Față de cele expuse mai sus, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, în ipoteza stabilirii salariilor de bază pentru funcțiile prevăzute în Aparatul de specialitate al Primarului prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare prevăzuți în hotărârea de consiliu local cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, se aplică plafonarea salariului minim

brut pe țară garantat în plată prevăzută de O.U.G. nr. 226/2020, O.U.G. nr. 130/2021, respectiv Legea nr.103/2023?

În temeiul art. 2 alin. (3) din O.U.G. nr. 62/2024, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. (2) din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în cale de atac, procese în aceeași materie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

1. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, în ipoteza stabilirii salariilor de bază pentru funcțiile prevăzute în Aparatul de specialitate al Primarului prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare prevăzuți în hotărârea de consiliu local cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, se aplică plafonarea salariului minim brut pe țară garantat în plată prevăzută de O.U.G. nr. 226/2020, O.U.G. nr. 130/2021, respectiv Legea nr.103/2023?

Dispune transmiterea prezentei încheieri, prin poștă electronică, tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

Fără cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 din O.U.G. nr. 62/2024, dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Cu recurs pe toată durata suspendării cursului judecății, care se depune la Tribunalul Timiș.

Pronunțată în ședința publică, azi, 09.10.2024.

Președinte,

Grefier,

Red.L.L/tehnored./S.C./09.10.2024

5 ex.

Com.3 ex.

S.M. 1 ex.